

DEMOKRATEN!

Hösten 1998

Officiellt informationsorgan för Sverigedemokratisk Ungdom (SDU).

SDU, Box 766, 191 27 Sollentuna. Tel: 08-641 20 11. Pg: 649 36 00-8. Hemsida: www.sverigedemokraterna.se/sdu

Ansvarig utgivare: Jimmy Windeskog. I redaktionen: Christian Andersson, Ann-Sofie Hansson och Jimmy Windeskog.

Valet -98 i analys

-SDU:are i kommunfullmäktige!

Jimmy Windeskogs ledare:

DAGEN EFTER...

Dagen efter valet var vardagen tillbaka igen. Inte heller detta val lyckades vi skapa någon större förändring. Vi blev inte av med Göran Persson, Vänstern gick fram och gjorde sitt bästa val någonsin och själva lyckades vi tappa många potentiella väljare. Men det faktum att Sverige är sig likt har positiva delar också: radiokanalen Vinyl 107 levererar fortfarande klämiga 60-talshits i Stockholmsområdet dygnet runt, kassörskorna på Götgatan Livs är fortfarande lika blonda och lika heta. Och restaurangen Broken Dreams i Borlänge ligger kvar där den alltid legat (och har dessutom en ny jukebox) och dessutom missar Hammarby fotbollsguldet med all säkerhet.

Tålmod är en dygd, och det är tålmod vi behöver nu. Det som är det viktigaste de kommande månaderna är att människor inte tittar sig blinda på att valresultatet inte blev bättre än det blev, utan istället gläds åt att vi även i detta val tog ytterligare ett steg framåt. Tålmod kommer det alltid att krävas - det tog Kristdemokraterna nästan 30 att ta sig till Riksdagen.

Då undertecknad fanns med på de flesta torgmöten som SD höll landet över i somras (och gjorde så även 1994) så kunde jag upptäcka att folk var mycket mer positivt inställda till oss. Personligen trodde jag att detta automatiskt skulle leda till att många av dessa röstade på oss, det gjorde de nu inte. Men bevisligen är det fler och fler som förstår och sympatiserar med SD (det visar inte minst skolvalen). Detta visar att vi definitivt är ett parti för framtiden. Detta om vi kan visa upp lite karaktär i form av... tålmod. Rom byggdes inte på en dag, och det liberal-marxistiska etablissemanget rivs inte på en natt.

Nu ser vi istället framåt. SDU går ut ur Sverigedemokraterna, vilket skapar en hel massa arbete för oss själva. Minst lika viktig är den valkampanj som inleds bara en liten bit in på 1999. Då är det nämligen dags för oss svenskar att rösta fram svenska representanter till EU-parlamentet. Detta val blir intressant av flera anled-

ningar. Det har genom åren visat sig att de nationaldemokratiska partierna först och främst har slagit igenom i just dessa EU-parlamentsval - den trenden har gått genom hela Europa. Dessutom är det första gången Sverigedemokraterna ställer upp i EU-parlamentsvalet. Och då vi återigen kan räkna med hjälp från franska Front National och Jean-Marie Le Pen, kanske det går vägen denna gång.

Utan att sätta upp några fantasier så är det mycket som tyder på det. EU-kritiska partier kommer definitivt få mer röster än normalt, röstdeltagandet kommer att vara rekordlångt denna gång, vilket i sin tur gynnar mindre partier. Dessutom får SD mindre konkurrens då Ian har försvunnit ur bilden. Kanske vi till och med kan hoppas på att partier som ställer sig kritiska till både EU och invandringsspolitiken kan göra gemensam sak med varandra denna gång, och ställa upp med endast en lista.

Ytterligare fyra år utan SD i Riksdagen är naturligtvis inte bra för Sverige - men det är heller ingen katastrof för partiet. Efter 1994 så stod SD med stora skulder och därmed så förklarades verksamheten i mer än ett år. Efter detta år har vi dock inte en enda krona i skuld, och en mer arbetsvillig och organiserad medlemskår. Frågan är om partiet någonsin har varit starkare! Det har i alla fall inte varit bättre rustat för framtiden så länge jag har varit med, och då gick jag i allafall med 1989!

Till nästa år försvinner 20 års-gränsen i SDU, du kan alltså lösa medlemskap oavsett hur gammal du är. Jag hoppas att detta leder till att ALLA ni som läser detta finns kvar som medlemmar även nästa år. Det året då SDU verkligen får den organisation och uppmärksamhet den egentligen förtjänar!

Valet -98:

SD FRAMÅT IGEN

Strax under 20.000 (c:a 0.5 %) riksdagsröster var kanske inte vad som förväntades av Sverigedemokraterna i årets val. Inte heller de åtta kommunmandat vi tog kan sägas vara SDs stora genombrott. Men trots allt, SD försätter att växa och inget visar på att detta inte heller kommer att ske i framtiden!

Som ni kunde läsa i den SD-bulletin som även gick ut till alla SDU-are strax innan valet, så var årets valkampanj utan tvivel den mest omfattande hittills. Vi höll över 100 torgmöten och delade ut nästan 1,5 miljon flygblad. Dessa ansträngningar resulterade i att SD blev det tredje största partiet utanför riksdagen. Sveriges Pensionärs Intresseparti (SPI), och greve Ians hobbyprojekt Det nya partiet (d), var de som slog oss i den kampen. Vårt att ha i åtanke är att dessa partier hade en omsättning som inte kan jämföras med den SD hade. På Det nya partiets hemsida kunde man se dem beklaga sig över att de "endast" hade 7 miljoner att röra sig med - c:a 6 miljoner mer än SD. SPI å sin sida hade pengar att sätta upp valstugor i stort sett i alla kommuner där de ställde upp. Föga tröst kan tyckas, men det visar klart och tydligt att slit lönar sig. Kan vi bara bli fler som arbetar mer, så kan vi tillsammans klara det mål vi satt upp - riksdagen. Man kanske skall nämna att greven bara slog oss med 5.000 röster, trots ganska stor medial uppmärksamhet och ständigt återkommande radioreklam.

Inte heller på det kommunala planet blev valet riktigt vad vi hade tänkt oss, utan att för den skull vara ett direkt misslyckande. På Ekerö tappade vi vårt mandat då vi tappade 0.5% av våra röster sedan 1994. Men med tanke på hur de som drev SD-Ekerö då har uppträtt på ön och den obegripliga motkampanjen mot den kandiderande Lars Emanuelsson, så skall detta ses som ett bra resultat trots allt. Nu byggs det för framtiden på Ekerö. Under den nye lokalordföranden Torbjörn Kastells befäl finns nu en seriös och hårt arbetande organisation i kommunen. 2002 är vi tillbaka i fullmäktige på Ekerö!

Dals Ed var den kommunen vi lyckades bäst i 1991 och

1994 utökade vi till två mandat. I årets val gick vi tillbaka till ett mandat. Detta var dock väntat, så pass väntat faktiskt så att vi bara ställde upp med en kandidat, och hade inte kunnat fylla några fler platser. Att SD fick så många röster 1994 berodde mycket på att många proteströstade mot dåvarande kommunalrådet Leif Johansson (c) som inte bara avskydde SD över allt på jorden, utan även styrde kommunen bästa diktaturanda. Leif Johansson blev så tagen av SDs framgångar i kommunen att han strax efter valet -94 lämnade politiken. Edsborna har mycket att tacka SD för. I och med detta så betyder det att SDs starke man i Dals ED, Markus Koch, vid årsskiftet på börjar sitt nionde år som SDs representant i kommunfullmäktige! Det gör Markus till partiets mest erfarna lokalpolitiker.

I Höör lyckades vi behålla våra två mandat. Ingen dålig prestation i och med att många trodde vi skulle försvinna helt då SPI gjorde en enorm storsatsning i kommunen (man hade två lokalavdelningar i en och samma kommun). SPI lyckades ta hela fyra mandat, men alltså inga utav oss. Björn Söder (som numer är SDUare på heltid) avlöser Helené Andersson brevid Anders Westergren i Skåne kommunen som fortfarande är SDs flaggskepp.

I Sölvesborg i Blekinge tog vi ett mandat. Ordförande i SD-Sölvesborg och den man som tar plats i kommunens fullmäktige är SDUs egen Jimmie Åkesson.

1994 var vi bara en handfull röster från ett mandat i Trollhättan. Efter det trodde de etablerade krafterna i kommunen att SDs ammunition tagit slut, och de kunde aldrig drömma om att vi skulle ta oss in i år. Tji fick de då vi lyckades ta två mandat med god marginal! Detta har fått SSU att flyga i taket, och de har nu lovat att att möta oss i en motkampanj. Vi får väl hoppas att SSU då äntligen vågar möta SDU i en debatt, men som vanligt lär de väl mesa ur. En invandrad vänsterpartist vägrar numera att komma till kommunfullmäktiges möten, så länge vi sitter där. Så hans politiska karriär måste därmed ses som avslutad!!! Vi får gratulera Steve Larsson och Niklas Carlsson som är de som får representera SD i fullmäktige. Dess suppleanter är dessutom av visst intresse för oss SDUare.

De utgörs av dels Urban Persson, som var SDU-ordförande 1995, och dels Christian Andersson, som varit ledare för SDU-VÄST sedan 1996.

Även i Stockholmskommunen Haninge var förväntningarna stora. Även våra motståndare var varse om detta. I Haninge har AFA verkat genom ett "opolitiskt" "teatersällskap" som dessutom får kommunala bidrag, Levande Zon är namnet (eller var det Levande Zoo???). Den med gott minne kommer även i håg att Levande Zoo stod som arrangör för en demonstration mot "marknadens diktatur" i Stockholm ett par dagar innan valet. Väldigt mycket politik i den organisationen för att vara en "opolitisk" sådan. Nu kan dock inte dessa krafter stoppa oss. Försöka skrämma oss kanske, men aldrig stoppa oss! Således får både Anders Steen och Johan Rinderheim (som även är

SDs vice ordförande) sitta med i kommunfullmäktige framöver.

SD gick fram på många andra platser likaså. I Mölndal utanför Göteborg var vi bara handfull röster från mandat, och i Tierp i Uppland var vi EN (1 !!!) röst från att komma in. I Göteborg hade vi ett tag mandat under valnatten, och det var många platser vi avancerade på. För en komplett redogörelse för valet, kommun för kommun, köp SD-Kuriren nummer:35.

Ann-Sofie Hansson

Valet -98:

VALANALYS - PARTI FÖR PARTI

Årets val var unikt på många sätt. Inte på det sättet regeringsmakten formulerades på, utan det var resultaten i sig som överraskade. Här gör vi en kort och subjektiv genomgång av partierna. Inte bara de i riksdagen, utan även andra partier med ambitioner.

VÄNSTERPARTIET ICKE-KOMMUNISTERNA

Vänsterpartiets Gudrun Schyman gör anspråk på att vara ledare för Europas äldsta ickekommunistiska kommunistparti. Men det är inte bara det som gör Vänstern unikt. Det är i stort sett det enda kommunistparti i västvärlden som inte bara överlevde Berlinmurens fall, utan blev större och starkare. Detta är i och för sig ganska naturligt. Nya tider kräver nya idéer, och även om Vänsterns idéer inte är speciellt aptitliga, så är en återgång till ideologierna och en (väldigt) stort polarisering att vänta.

12.0 % var en ökning med nästan 6 %, men det var inte bara i riksdagsvalet Schymans politiska soldater gick framåt. I vissa kommuner lyckades man faktiskt få över 45 % (!!!) av rösterna. Speciellt i Norrland och Bergslagen var man framgångsrika. Det är bara att önska kommuninvånarna i de drabbade kommunerna lycka till...

MILJÖPARTIET

Trots att man tappade en tiondel av sina väljare vann Miljöpartiet sin största seger hittills. För första gången kommer man nu (om än ganska passivt) att vara med och styra landet, genom den vågmästarroll de fått i och med att (s) och (v) inte klarar av att få majoritet i riksdagen. Det visar hur märklig den parlamentariska demokratin kan fungera i bland.

Annars finns det väl inte så mycket mer än att man fortfarande har landets mest inkompetente ledare i språkröret Marianne Samuelsson. Inte konstigt att vi får lov att se Birger Schlaug hela tiden.

SOCIALDEMOKRATERNA

Aldrig tidigare har ett regeringsparti gjort ett så pass katastrofalt val som sossarnas i år. Trots att man lyckades att "stabilisera" hela Sveriges ekonomi (enligt deras egen version i alla fall) så valde 8.7 procentenheter av deras väljarkår att lämna dem för ett annat alternativ. Nu räckte inte detta för att vi skulle bli av med Göran Persson som statsminister. Men efter ytterligare fyra år med den förda politiken ger diagnosen att Perssons tid är över efter nästa val.

Med tanke på att detta är social(o)demokraternas sämsta val någonsin, så börjar man hoppas att de är på

sämsta val någonsin, så börjar man hoppas att de är på väg tillbaka till den grad att de kanske till sist blir en högst marginell kraft i svensk politik. En ganska orimlig tanke kanske många tycker, men man skall aldrig säga aldrig. Ser man på Italien så har partier som så sent som för bara något år sedan styrde landet nu helt försvunnit - de finns helt enkelt inte längre! Med tanke på att sossarna garanterat kommer att sjunka ytterligare i nästa val, så kommer hur som helst partiet snart att stå inför de mest allvarliga problem partiet någonsin haft.

Intressantast är väl annars att både Björn Rosengren och Mona Sahlin båda tog sig in i den nya regeringen. Genom att utnämna sådana omdömeslösa personligheter visar Göran Persson exakt hur mycket omdöme han själv har. Dessutom lyckades SDs gamla kompis Anna Lindh (det är hon som ligger bakom att SD har förbud mot att hyra möteslokaler i hela Stockholm) bli utrikesminister till råga på allt.

FOLKPARTIET

Lars Leijonborg fick en omöjlig uppgift då han efter Maria Leissners fiasko fick i uppdrag att rädda den sjuknade skutan. Ett "mänskligare Sverige" lovades i valkampanjen, men för vem kan man fråga sig. Troligtvis för snyltare och parasiter från jordens alla hörn, givetvis för knarksmuglare och våldsmän, men knappast för oss andra. Väljarna gav dock tummen ner åt både Leijonborg och Folkpartiet, och dess resultat minskade med 2.5 procentenheter. I den SD-Kurir som kom efter valet 1994 förutspådde en skribent att man skulle få lov att lämna riksdagen detta val, och så långt i från var det faktiskt inte. Faktum är att man klarade sig med bara 0.7 % marginal!

Gör man inte någonting, och det snabbt, inom Folkpartiet kommer man förmodligen få lov att lämna riksdagen om fyra år - tack och lov. Lars Leijonborg har varken den karisma eller utstrålning som behövs i detta kritiska läge. En räddning kan vara att försöka vinna borgerliga väljare genom att utöka sitt "flykting"-gull, det är ju många galningar som inte kan tänka sig att rösta på vänstern. Det kan med lite tur rädda folkpartiet, men det vore katastrofalt för Sverige. Men förmodligen har sista taget gått.

"Orättvist" tyckte Folkpartisterna själva om valresultatet. Ja, det skulle väl vara att de höll sig kvar denna

gång då.

CENTERPARTIET

Om Folkpartiet har problem så gäller det dubbla för Centern, faktum är att partiet har gått tillbaka i varenda val sedan 1973!!! Och det är inte undra på. Den konservativa sidan av partiet, de som tillhör den utrotningshotade stammen bönder, och är de som partiet bildades för att värna, har bit för bit fått lov att ge mark för den liberala falangen. Att sedan den bleke Olof Johansson efterträdes av en omöjligt ännu blekare Lennart Daleus. "Det här är Lennart" kanske kan utnämnas till valets märkligaste och mest vågade reklamslogan, men problemet är just det att det är ungefär så mycket politik Centern har att tillföra Sverige.

Centern gick med 2.6 % ner till 5.1 % i årets val. I nästa val kommer de troligen på att lämna riksdagen. Detta får naturligtvis varje SDare att bli glad. Det finns förmodligen många potentiella SD-väljare ute på landet i den gamla falangen. Lokalt gick dock partiet väldigt bra på vissa platser, vilket förmodligen är just vad man kommer att spela sin största roll i framtiden - ute i kommunerna långt ifrån riksdagen. Och detta är helt och hållet Centerns eget fel, man har vå gånger stått inför betydande vägval, och båda gångerna valt fel. Första gången var när Sven-Olle Olsson lade fram den nu klassiska motionen nr:119, på en av Centerns partistämmor. Den behandlade en vilja om att Centern skulle inta en restriktiv ställning när det gällde invandringen - den röstades nästan enhälligt ner. Den andra chansen tappade man då man gick från "Nja till EU" till "Ja till EU". Hade Centern blivit en invandringskritiskt Nej till EU-parti så hade man förmodligen legat över 20 % i dag. Så kan det gå!

En annan glad nyhet när det gäller Centern var att den homosexuelle Anderas Carlgren fick lov att lämna riksdagen.

MODERATERNA

Det var minsann inte bara Socialdemokraterna som skrev historia med sitt stora valnederlag. Moderaterna gick förvisso fram med 0.3 % i årets val - men det har aldrig hänt tidigare att det ledande oppositionspartiet har gjort en så liten framgång. Att Carl Bildt har tyckt att det har varit roligare med att försöka medla fred i Jugoslavien, än att vara delaktig i den svenska debatten

är naturligtvis en av de största "bovarna" i flaskot. Frågan är nu om inte Carl Bildt kommer att försöka spela på den internationella scenen på heltid och Moderaterna får söka efter en ny partiledare. Just det faktum att Bildt varit borta så mycket har fått många även inom partiet att börja tala om att Bildts tid som partiledare kanske är slut, även om han vill det eller inte. Bland kandidaterna till efterföljare tycks Per Unckel ligga bra till. Intressantare vore annars om MUFs ordförande Tomas Idergaard fick jobbet. Den vulgärliberale Idergaard skulle formodligen sänka partiet ytterligare.

Detta genom att bland annat sparka ut människor som Sten Andersson, människor kritiska till invandringen. Det är ju lite av ett problem att många människor fortfarande på fullt allvar tror att Moderaterna skulle vara mer aggressiva i sin ställning till invandringen än Socialdemokrater. Varför orkar dessa människor inte läsa igenom Moderaternas partiprogram?

KRISTDEMOKRATERNA

Tillsammans med Gudrun Schyman var Alf Svensson valets stora segrare (sanningen är att de var valets enda segare, endast Vänstern och KD gick framåt). Och varför inte, Alf Svensson måste bedömas att vara Sveriges kanske mest professionelle partiledare - nu är det inte mycket till motstånd, men ändå. Alf och KD har verkligen gått den långa vägen, samma väg som SD skall gå. Från ett utskrattat och marginellt parti till ett av de största. Det tog KD nästan 25 år från starten till att bli ett riksdagsparti och så lång tid skall det inte ta för oss. Mycket vatten har naturligtvis runnit under broarna under alla dessa år. Och det är den största förklaringen till KDs framgång, man har liberaliserats under dessa år. Lite, om ens något, finns kvar på programmet sedan starten, och att rösta på KD är precis samma sak som att rösta på något av de övriga etablerade partierna. På 70-talet satt Alf Svensson i TV och berättade att gud minsann hade en åsikt om Sveriges momssatser och det var KDs kall att genomföra denna vilja. Patetiskt och löjväckande kanske, men då var de åtminstone ärliga mot sig själva. I dag är Kristdemokraterna varken kristna eller demokrater.

Ett exempel på detta är att de har backat i båda sina profilfrågor, abortfrågan och de homosexuella. Men Alf Svensson kan nu i sin ställning faktiskt börja utmana Carl Bildt som oppositionsledare. Den fighten kan bli riktigt

intressant om vi någonsin får se den.

Men KDs framgång med 7.7 % följer bara den övriga tendensen i europa, varje land med självaktning skall ha ett stort kristdemokratiskt parti.

SVERIGES PENSIONÄRERS INTRESSEPARTI

Allt går tydligen att sälja med en kändis! SPI bildades redan innan valet -91 men slog inte igenom innan Brunolf Wendt tog över ordförandeskapet. SPI blev i år det största partiet utanför riksdagen, och tog över 60 kommunmandat landet över. Förmodligen slogs SPI och SD tillsammans med Det nya partiet om ungefär samma väljar skara.

Det som är så oerhört frustrerande med SPI är två saker. Dels exakt vad de är, ett intresseparti, och dels deras falskhet. Att som väljare rösta på ett intresseparti kallar jag för direkt oansvarigt. Ingen människa är bara pensionär, ingen människa är bara arbetslös, ingen människa är bara bilist, ingen människa är bara kvinna och så vidare. Att rösta på ett parti som öppet bara företräder en grupp i samhället är enfaldigt, då ser man inget ur ett djupare perspektiv eller ens tar ansvar för landet.

Vad det gäller deras inställning till invandringen så kan man ju berätta att Brunolf Wendt sparg på två SDare i Ystad under sommaren och förklarade att det enda som var fel i SDs partiprogram var att repatrieringsåret 1970 borde vara 1950. SD var för liberala alltså! Tror ni det syns i SPIs eget partiprogram?

DET NYA PARTIET

Ian Wachtmeister för land och rike runt i klädd en "rolig" mössa och ställde intressanta frågor till åhörarna som han tydligen inte hade några svar på själv. Wachtmeister är onekligen en stark personlighet. Han är kaxig, orädd för konflikt och allt igenom en god kraft, åtminstone den dagen han förstår att han inte kan rädda Sverige ensam och utan ett handlingsprogram. SD sökte länge samarbete med Wachtmeister men det passade inte. Förmodligen hade det blivit ett herrans liv hos etablisemanget om Ian och SD hade slagit sina påsar ihop. Nu gjorde istället Wachtmeister något som kan kallas hans liv största fiasko och en pinsam sorti ur svensk politik. Kanske lika bra det. Wachtmeister vågar säga att ingen kan tala seriöst om invandringen i Sverige, men Wachtmeister vågar heller inte själv göra det. På något sätt blir det lite löjligt när han beskriver sig själv som

invandare på grund av att hans släkt kom till Sverige på 1500-talet.

Efter att ha skrapat ihop c:a 25.000 röster så är vi förmodligen av med Det nya partiet och kanske kan några seriösa krafter istället söka sig till SD.

NY DEMOKRATI

Var det något Ny Demokrati bevisade i valet så var det att pengar inte är allt. Trots en valbudget på nästan 10 miljoner fick man inte mer än 8.000 röster och ett enda kommunmandat. Ha då också i åtanke att man via statens omsorg hade sina valsedlar utlagda på alla post- och valkontor. Den rekordunge patiledare lyckades inte trots annonser och systrarna Graaf rädda ens det som kunde räddas. Och det är väl skönt att man inte kan gå till val på ett program som inte säger någonting förutom att "sunt förnuft" skall styra politiken.

Två roliga saker om Nyds valkampanj kan nämnas. Det första var att man försökte tävla med Ian om vem som var mest ny, således fick vi i valkampanjen se banderollen med texten "Det nya Ny Demokrati". Det andra var att man helt sonika snodde en av SDs slogan, Nyd ville göra anspråk att vara "partiet som säger vad du tänker".

Förmodligen är det över för Nyd nu. Men man vet

aldrig, även nästa val har de sina valsedlar på landets samtliga post- och valkontor.

RÄTTVISEPARTIET

Partiet med sveriges mest missvisande namn är samma parti som tidigare gick under namnet Arbetarförbundet Offensiv. Rättvisepartiet är en samling människor som agerar efter den gamla Leo Trotskis "visdomsord". Partiet är bara ett av den flora av kommunistiska sekter som ställde upp i valet. De lyckades faktiskt ta 3.000 röster och med det blev de det största öppet antidemokratiska partiet i Sverige. Dessutom lyckades de också behålla sina två mandat i Umeå, två mandat som man lyckades få via en spränglista i förra valet.

Det är trots allt ganska betryggande att detta är det bästa kommunisterna kan göra, väldigt ofarlig ammunition alltså.

Dessutom är Rättvisepartiet roliga. Dess främsta paroll är att verka för att bilda ett nytt "arbetarparti". Tänk er att ett partis största önskan är att bilda ett nytt parti!!! Vem hindrar dem att göra det???

Jimmy Windeskog

Valet -98:

SD FRAMÅT I SKOLVALET

Det finns all anledning för oss i SDU att sträcka lite på oss. Att SD gick kraftigt framåt i skolvalet över hela landet för vi ta som en belöning för vårt arbete.

Vi har fortfarande svårt att få fram exakta uppgifter om SDs exakta siffror i skolvalet. Precis som förra valet så är man helt enkelt rädda från skolornas sida att visa hur mycket stöd SD har bland ungdomen.

På vissa skolor har man vägrat att ge oss resultaten när vi ringt upp dem. På andra skolor har man bara särredovisat riksdagspartiernas siffror. Detta har i vissa fall lett till att "Övriga partier" har haft upp till 25 %. Man behöver inte vara någon matematiker för att räkna ut

att SD hade ganska stora procentsatser i dessa fall.

Vissa skolors siffror har vi dock lyckats gräva fram. På Mölndals största skola, Fässbergsgymnasiet, hade vi till exempel 9,5 % och var fjärde största parti. På Gävles största skola lyckades vi få över 20 % och blev tredje största parti, på Gävles andra gymnasium fick strax över 5 %. På Söder i Stockholm hade vi 10 % på Åsö gymnasium och 3 % på Frans Schartaus gymnasium.

Vi förberder att ha en omfattande redovisning av skolvalet i nästa bulletin. Men då måste vi ha din hjälp!!! Om du sitter inne på resultat om hur det gått för SD i din kommuns skolor, skicka då genast oss ett brev om detta eller ring 08-641 20 11.

Humor:

KVARLEVANDE CITAT FRÅN VALRÖRELSEN

"Vem är det som knarkar?"

Lars Emanuelsson söker svaret på gåtan hur en partikanslist kunnat sätta en stämpel på ett kuvert ett par centimeter fel.

"Ja...det kom en tjomme"

Sammanställande i valberedningen Joakim Lannér försöker svara på frågan vad göteborgsuttrycket "Tjomme" egentligen betyder.

"Ja...det kom en tjomme"

Partikanslisten Ingemar Ramell försöker svara på samma fråga som ovan. Raka besked och klara defineringar.

"Jag behöver inte läsa vad ni står för, jag vet allt om er (...) ja så, är ni ett parti?"

Förvirrad motståndare på Ekerö.

"Hej vad det går, nu går vi hem till Söder"

Partisekreteraren Jakob Eriksson i ett av sina otaliga försök att sjunga. Denna gång blandade han bara ihop tre olika sånger (var av två gick att definiera)!

"Jag förstår att Tobias Hubinette vill begå politiska attentat när han ser sig i spegeln"

Amatörpsykolog Mikael Jansson i arbete.

"Om man blir lokalkändis på Gotland, blir man ökänd då?"

Chefredaktören för SD-Kuriren Torbjörn Kastell tänker högt under Partiveckan på Gotland.

"Stoppa SDs kvinnohat, Janssons huvud på ett fat!"

Motståndarramsa i Malmö.

"Polisen höll de både grupperna isär"

I stort sett varenda lokaltidning som refererat ett av SD:s togmöte. Jovisst, det händer ofta att tre allergiker med glasögon anfaller stora mobbar av kriminella motdemonstranter.

"He was in war with Peter the big"

En språkovar Ola Sundberg talar om Karl XII på engelska under en middag uppe i Kaknästornet.

"Men ni är ju ett riktigt parti, ni har ju massor av pengar!!!"

Motdemonstranter från Rättvisepartiet och KPML(r) försöker förklara varför de är så dåligt organiserade jämfört med SD.

"Om vi vore i Nordkorea hade någon dödat den där hunden och ätit upp den"

SD-veteranen Lars Kärnestam förstör dagen för två flickor som är ute och rastar sin hund.

"Jimmy Windeskog frågar om demokrati är introlerans? Svaret som jag kan ge är ja!"

En socialistisk och "demokratisk" insändare i tidningen Dala-Demokraten.

Organisationen:

SDU PÅ EGNA BEN

Sedan 1995 har SDU inte varit en egen, fristående organisation. Under det året integrerades SDUs verksamhet i moderpartiets och alla former av egentligt självbestämmande försvann. Detta har naturligtvis hämmat aktivitetsnivån. Nu är det dock dags för SDU att återigen bli en fri och självförsörjande organisation.

I enighet med det beslut som togs på Sverigedemokraternas riksmöte 1998 så har nu arbetet med att bryta ur SDU ur SD inletts. Det hela kanske inte låter som en speciellt stor sak det här - men det är fel. Att SDU sedan 1995 har varit en del av SD har varit bra för SD men knappast för SDU. Istället har det varit så att det som SD har prioriterat alltid har gått före det som som har varit viktigt för SDU.

Nu är det slut på det! Naturligtvis kommer SDUs främsta uppgift alltid att vara understödja SD. Men nu får vi chans att agera självständigt, alltså prioritera våra kraftanstängningar gentemot ungdomen och de

yngre väljarna samt ägna oss åt bildningsarbete.

En av de viktigaste förändringarna blir att SDU blir självständigt i och med en egen styrelse (tidigare var SDU tvungna att följa SDs styrelses beslut). I denna styrelse kommer en representant från SD sitta, precis som SDU får en plats i SDs styrelse. Genom att vi nu kommer att sköta vår egen ekonomi kommer vi att nu kunna saluföra såväl musik (Ultima Thule och så vidare), såväl som egna T-shirts, affischer och ideologisk litteratur. Redan innan året tar slut kommer det förresten en skrift på svenska av franska Front Nationals ungdomsordförande Samuel Maréchal. Om SDUs internationella kontakter kan ni läsa en artikel om längre fram.

Nya aktiviteter kommer också att märkas när det nya året tar fart. Framför allt kommer SDU att arbeta med utbildning och sociala aktiviteter. Målet är att förutom det årliga sommarlägret åtminstone någon plats i landet en gång i månaden ha en veckoslutshelg.

De ämnen som kommer att betas av är debatt och retorik, men även politiska sakfrågor där vi fördjupar oss närmare. Dessutom räknar vi med att komma med egna närradiosändningar inom en månad eller två. Utbildningsarbetet kommer också att kompliteras med utökad försäljning av skrifter, och inte minst en utökad utgivning av Ung Front (kaske det SDU-projektet som drabbats hårdast under integrationen i SD).

När detta skrivs skall snart ledande SDUare från hela landet precis stråla tillsammans i Stockholm i syfte att rösta fram den första styrelsen och lägga fram utgångspunkterna för ett principprogram. Även om inget är bestämt riktigt än så ser det nu ut som att principprogrammet blir i punktform som sedan utvecklas i olika handlingsprogram.

Vi återkommer naturligtvis med mer information om detta i nästa *Demokraten*. Men redan nu kan vi berätta att kravet att vara under 20 år för att vara medlem i SDU helt försvinner vid årsskiftet!!

Europa:

EURO-NAT UNGDOM

BILDAT I PARIS

Sedan sommaren tillhör Sverigedemokratisk Ungdom det nya internationella samarbetsorganet Euro-nat Ungdom. Euro-nat Ungdom är naturligtvis en fortsättning på projektet Euro-nat, instiftat av Jean-Marie Le Pen och där även Sverigedemokraterna ingår.

Ansvar! Det är på det ordet detta unika samarbete bygger. Ansvar för europa och dess fosterländer. Ansvar mot kapitalism och kulturimperialism. Ansvar för vårt eget folk.

SDU är sannerligen inte ensamma över att känna detta ansvar. Förutom SDU ingår i Euro-nat Ungdom även Front National de la Jeunesse (Frankrike), Isänmaallinen Kansallisliitto (Finland), Forza Nuova (Italien), Organisation de jeunesse "La Grande Roumanie" (Rumänien), Slovenská Národná Mládež (Slovakien), Aliança nacional (Portugal), Democracia

Nacional (Spanien) samt Front Hellenique-Mouvement des Jeunes (Grekland). Från början fanns också Vlaams Block Yongereren från Belgien med i samarbetet, men har efter en tid beslutat sig att bara finnas till hands som observatörer.

Det fina med både Euro-nat och Euro-nat Ungdom är att de visar att den nationalistiska idén är

överlägsen den internationalistiska. Mellan flera av de länder dessa ungdomar företräder finns det ganska allvarliga diskussioner om gränsdragningar - dessa leds av politiker som i sin tur varnar för nationalism. När nationalist, riktiga nationalist, träffas så märker man inget av dessa barnsliga fasoner.

Euro-nat Ungdom bildades i somras i Paris och har efter det även hunnit träffats i Spanien. Efter att ha utsett en internationell sekreterare så kommer denne med en utförligare rapport i nästa bulle..

Euro-nat Ungdoms manifest

Ett europa präglad av samarbete mellan Nationerna kommer att byggas upp efter sex grundläggande principer.

1. Att förkasta globaliseringen, den statslösa kapitalismen och den allmänna dekadensen.
2. En fullständig avvisning av Euron, samt av Maastricht- och Amsterdamfördragen.
3. Återbildningen av varje Nations suveränitet.
4. Medvetandet av Europas styrkor och kvaliteter.
5. Sambandet mellan modernism och inrotning
6. Tillämpningen av den nationella och europeiska företrädelserätten.

Vår kraft, storhets- och styrkevilja leder vår kamp!